

Spørgsmaal om, at der fordres, at Bedkom-
mende, foruden at have opnaaet Myndigheds-
alderen, tillige skal betale en vis Sum for at
opnaae Borgerkab eller Næringsbeviis. Nu
have de ærede Talere, der have villet gjøre
opmærksom paa, at den Sum, der i den Hens-
seende skulde betales, ikke var af videre Betyd-
ning, holdt sig til den laveste Sats, men det
ere de ikke berettigede til, naar de ville tale
om Betydningen af dette Endringsforslag;
thi det vil ialmindelighed blive Tilfældet med
flere Haandværkere, at de ville komme op i
en højere Classe, og altsaa vil Betalingen for
dem blive højere; den bliver saaledes, naar
man tænker paa 4de Classe for Landet 3 Rd.
og for Kjøbstæderne 6 Rd., og i 3die Classe
vil den for Kjøbstæderne og Landet blive re-
spective 12 og 6 Rd., saa det dog ikke er saa
ganske ubetydeligt, som man vil gjøre det til.
Det forekommer mig ogsaa i det Hele taget
forunderligt, at flere af de ærede Medlemmer,
som ikke have den allermindste Betænkelse
mod, at Enhver, uden at være Haandværker,
kan faae Borgerkab eller Næringsbeviis paa
at være Haandværker og drive Haandværket i
en saa stor Udstrækning som muligt, paa den
anden Side mene, at det paa ingen Maade
gaaer an, at de, der ere virkelige Haandvær-
kere, faae Lov til at ernære sig ved deres egne
Hænders Arbejde uden at opfylde visse Be-
tingelser. Jeg kan ikke bringe nogen Sam-
klang tilveie derimellem, at man vil give ud-
strakt Frihed der, hvor den efter min Mening
vil faae overordenlig stort at betyde, men at
man vil indskrænke denne Frihed der, hvor det
efter min Mening har langt mindre at betyde.
Den, der har lagt sig efter et Haandværk, har
dog aabenbart Ret til fremfor nogen Anden,
der ikke har gjort dette, at ernære sig derved,
og naar man ikke for denne opstiller en
Begrænsning for at kunne ernære sig deraf
ved Andres Hjælp, saa forekommer det mig,
at der ikke kan være Grund til at opstille
nogen saadan Begrænsning for hiin, naar
han ikke ønsker Andet end at ernære sig med
det, som han selv forfærdiger.

Man har ogsaa talt om, at man ikke skulde
gaae ind paa Fleertallets Endringsforslag, for
ikke formeget at forlade det Bestaaende — det

var den ærede Ordfører, der fremhævede dette
— men han forlader i mange Bestemmelser saa
aldeles det Bestaaende, at han ikke lader en
Stump deraf blive tilbage, hvormod han i
dette Punkt, hvor der er Spørgsmaal, om en
Haandværker maa ernære sig ved sit Haand-
værk, før han er 25 Aar, ikke vil forlade det
Bestaaende. Det forekommer mig saaledes at
være en Selvmodsigelse, at man i dette For-
hold ikke tør forlade det Bestaaende, naar man
har Mod til i saamange store og vigtige
Punkter at forlade det. Jeg skal tillige tillade
mig at gjøre opmærksom paa, at der ikke er
Tale om nogen fuldstændig Modfætning af det
Bestaaende; thi de Fleste eller i ethvert Til-
fælde en meget stor Deel af de nuværende
Haandværkere paa Landet have havt Ret til at
etablere og ernære sig, længe før de ere blevne
myndige; det er Tilfældet med en stor Deel
af dem, at de have faaet Bevilling til at drive
deres Næringsvet, længe før de ere blevne 25
Aar, saa at man deraf vil see, at en saadan
Tilladelse overmaade godt kan gives uden den
allermindste Skade. Jeg har desuden heller
ikke hørt Beviser anføre for, at det skulde være
til nogen Skade; thi det Gnestte, der er frem-
ført, er, at andre Haandværkere derved vilde
miste det Arbejde, som gik over til dem, hvorom
der her er Spørgsmaal; ja, dersom det var
en Grund, saa var det en Grund til aldeles
ikke at vedtage den hele Lov; thi den giver jo
Frihed til at skaffe sig Arbejde, hvor man kan,
saaat Mange ville miste den Arbejdsfortjeneste,
som kommer Andre tilgode. Jeg troer ikke,
at man kan sige, at Forslaget er blevet gjort
overflødigt derved, at endeel Bestfæstigelser, som
disse Folk kunne besatte sig med, vil komme ind
under Begrebet Frinæring; thi her er jo netop
Tale om de Haandværkere, som ikke ville
komme ind under Frinæringen, det er jo netop
med Hensyn til dem, at Forslaget er stillet.
At man skulde slaae sig til No med, at deres
Arbejde kunde henføres under Huusflids-Frem-
bringelser, kan jeg heller ikke troe; thi den,
der engang har lært at være Haandværker,
skulde da, naar han vilde ernære sig ved sine
egne Hænder, ikke kunne gjøre det ved sit
Haandværk, men han skulde gjøre det ved at
kaste sig ind paa en eller anden Huusflids-